

अवि

निविडं ४ निरन्तरं ५ सात्रं ६ गीरन्ध्रं ७
 बहलं ८ दृढं ९ गाढं १० । इति हेमचन्द्रः ॥
 अविरोधः, पुं, (न विरोधः । नञ्त्त्पुरुषः ।) वि-
 रोधाभावः । यथा,—
 “श्रुतिस्मृतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसी ।
 अविरोधे सदा कार्यं स्मार्त्तं वैदिकवत् सता” ॥
 इति आद्रतत्त्वधृतजावालवचनं ॥ अपि च ।
 “अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भूमिपालकाः ।
 भूतानामविरोधेन पूजाकर्म्म करोम्यहं” ॥
 इत्याह्निकतत्त्वं ॥
 अविलम्बनं, स्त्री, (न विलम्बनम् । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 शीघ्रं । अविलम्बितं । इति रायमुकुटः ॥
 अविलम्बितं, स्त्री, (वि + लवि + क्त । ततो नञ्त्त्-
 पुरुषः ।) विलम्बाभावः । तत्पर्यायः । शीघ्रं २
 त्वरितं ३ लघु ४ क्षिप्रं ५ अरं ६ द्रुतं ७ सत्वरं ८
 घषणं ९ तूर्णं १० आशु ११ । इत्यमरः ॥
 अविलम्बितः, त्रि, (न विलम्बितः । नञ्समासः ।)
 त्वरायुक्तः । तत्पर्यायः । उच्चलः २ । इत्यमरः ॥
 अवलम्बितं ३ । यथा,—
 “अविलम्बितमुच्छङ्गं केऽप्याड्डरवलम्बितं” ।
 इति जटाधरः ॥
 अविना, स्त्री, (अव + इलच् ।) भेदी । भेदी । इति
 हेमचन्द्रः ॥ (नास्ति विभं यत्रोत्थं, त्रि ॥)
 अविवादः, पुं, (न विवादः । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 विवादाभावः । यथा,—
 “यमो वैवस्वतो देवो यस्तवैष हृदि स्थितः ।
 तेन चेदविवादस्ते मा गङ्गां मा कुरुन् गमः” ॥
 इति मानवे ८ अध्याये ६२ श्लोकः ॥
 अविवादी, [न] त्रि, (न विवादी । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 विवाद्ग्रहितः । निर्विवादी । नञ्पूर्वविवाद्-
 शब्दादिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 अविवाहितः, पुं, स्त्री, (न विवाहितः । नञ्त्त्-
 पुरुषः ।) अगुः । अज्ञतोदाहः । अज्ञतोपयमः ।
 अपरिणीतः । अज्ञतपाण्डुराहः । आइवड इति
 भाषा । नञ्पूर्वविवाद्शब्दादित्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 अविवाह्या, स्त्री, (न विवाह्या । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 विवाहानर्हा । यथा । समन्तुः । “माहपितृ-
 सम्बद्धा आसप्तमादविवाह्याः कन्या भवन्ति” ।
 आपञ्चमादन्वेषां मतं । नारदोऽपि ।
 “आसप्तमात् पञ्चमाच्च बन्धुः पितृमाहृतः ।
 अविवाह्या सगोत्रा च समानप्रवरा तथा ॥
 सममे पञ्चमे वापि येषां वैवाहिकी क्रिया ।
 ते च सन्तानिनः सर्वे पतिताः श्रद्धतां गताः” ॥
 सर्वाः पितृपत्नी मातरस्तद्भारतरो मातृलास्त-
 दुहितरो भगिन्यस्तदपत्यानि भागिनेयानि ता-
 आविवाह्याः अन्यथा सङ्गरकारिण्यस्तथाप्याप-
 यितुरेतदेवेति । ताश्च यथा । पितृपितामहा-
 दीनां सप्तानां सन्ततिः सप्तमीपर्यन्ता नोदाह्या ।
 एवं पितृबन्धुप्रभृतिसम्बन्धघटकानां सप्तानां स-
 न्ततिः सप्तमीपर्यन्ता नोदाह्या । एवं मातामह-
 प्रमातामहादीनां पञ्चानां सन्ततिः पञ्चमीप-
 र्यन्ता नोदाह्या । एवं माहबन्धुप्रभृतिसम्बन्ध-

अवि

घटकानां पञ्चानां सन्ततिः पञ्चमीपर्यन्ता नो-
 दाह्या । बन्धुतन्मात्रोरसत्वेऽपि पितृमातामह-
 माहमातामहप्रभृत्युपरितनानां पञ्चानां त्रयाणां
 सप्तमीपञ्चमीपर्यन्ता नोदाह्येति । एवञ्च पितु-
 र्मातुश्च मातामहकन्यान्तरसत्वे तामादाय सप्त-
 मीपञ्चमीपर्यन्तायाः परीहारः । एवं बन्धुन्तरे-
 ऽप्युह्यं । बन्धुपेक्षया त्रिगोत्रगणनं परतः सर्वत्र ।
 पूर्वतस्तु पितृर्मातुश्च मातृलपुत्ररूपबन्धोरपि
 सापेक्षया अन्येषां बन्धूनां मातामहगोत्रापेक्षया
 त्रिगोत्रगणनं सर्वसामञ्जस्यं स्यात् । अन्यथा
 पितुः पितामहदौहित्रीकन्यायाः पितामहभगि-
 नीपुत्रबन्धुपेक्षया त्रिगोत्रात् पराया विवाहः
 प्रसज्येत स चायुक्तः । पितृगोत्रापेक्षया तस्यास्त्रि-
 गोत्रमध्यवर्त्तित्वात् । एवं पितुः प्रमातामहदौ-
 हित्रीकन्यायाः पितामहभगिनीपुत्रबन्धुपेक्षया
 त्रिगोत्रात् पराया विवाहः प्रसज्येत स चाप्य-
 युक्तः । पितामहभ्रातृपुत्रबन्धुपेक्षया तस्यास्त्रि-
 गोत्रमध्यवर्त्तित्वात् । एवं मातुः प्रपिता-
 महदौहित्रीकन्याया मातामहभगिनीपुत्रबन्धुपे-
 क्षया त्रिगोत्रात् पराया विवाहः प्रसज्येत स
 चायुक्तः । वरस्य मातामहापेक्षया तस्यास्त्रिगोत्र-
 मध्यवर्त्तित्वात् । एवं मातुः प्रमातामहदौहित्री-
 कन्याया मातामहभगिनीपुत्रबन्धुपेक्षया त्रि-
 गोत्रात् पराया विवाहः प्रसज्येत स चायुक्तः ।
 मातामहभ्रातृपुत्रबन्धुपेक्षया तस्यास्त्रिगोत्र-
 मध्यवर्त्तित्वात् । इति । एवं माहसपत्नीभाहृ-
 सन्ततिः पितृमाहसगोत्रादयोऽप्यविवाह्याः ॥ • •
 असवर्णाया अविवाह्यात्वं यथा । कनौ तस-
 वर्णाया अविवाह्यात्वं माहृ हृद्भारदीयं ।
 “समुद्रयात्रास्त्रीकारः कमण्डलुविधारणं ।
 द्विजानामसवर्णासु कन्यासूपयमस्तथा” ॥
 इत्यादि । इत्युदाहृतत्वं ॥
 अविवेकः, पुं, (न विवेकः । नञ्त्त्पुरुषः ।) नास्ति
 विवेको यस्य इति समासे वाच्यलिङ्गः ।) सद-
 सद्दिवेचनाराहित्यं । यथा । “देहात्मनोरविवेका-
 दस्यैवं श्लोको भवतीति तद्विवेकप्रदर्शनार्थं श्री-
 भगवानुवाच अशोचानित्यादि” । इति श्रीभग-
 वद्गीता २ अध्यायस्य ११ श्लोकटीका । तद्वति
 त्रि । अविभ्रष्टकारि । यथा,— “सहसा विदधीत
 न क्रियामविवेकः परमापदाम्पदम्” ॥ इति
 किराताजुनीये । सदसद्दिवेकरहितः । यथा,—
 “उत्तमोत्तममप्राप्यमविवेकोऽभिवाञ्छसि” । इति
 विष्णुपुराणं ।
 अविवेकी, [न] त्रि, (न विवेकी । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 विवेकशून्यः । अविवेचकः । यथा । “तस्माद्-
 विवेकिनः सुखमात्रलिप्सवो नात्राधिकारिणः” ॥
 इति मुक्तिवादस्य गादाधरी टीका । अपि च ।
 “अस्मिन् प्रसन्ने देवेन्द्रे परमं धाम लभ्यते ।
 मयाविवेकिना तस्य हृदये जनिता यथा ॥
 सर्वप्रपहुरो विष्णुः स मया व्यथितः हतः” ॥
 इति पाद्मे क्रियायोगसारे ११ अध्यायः ॥
 अविवेचकः, त्रि, (न विवेचकः । नञ्त्त्पुरुषः ।)

अवि

विवेचनारहितः । अविवेकी । न विवेचकः अवि-
 वेचकः इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥
 अविशेषः, त्रि, (न विशेषः । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 विशेषरहितः । अभेदः । तुल्यः । विशेषाभावे,
 पुं ॥ विशेषाभावः । यथा,—
 “पितरो यत्र पूज्यन्ते तत्र मातामहा भूवं ।
 अविशेषेण कर्त्तव्यं विशेषाद्भरकं व्रजेत्” ॥
 इति आद्रतत्त्वं ॥ (“सांख्यादिमतसिद्धानि
 तन्मात्राख्यानं सूक्ष्मभूतानि, तानि च इदमेतदेवं-
 गुणकमिति श्राव्यतया नानुभूयन्ते इत्यविशेषाः
 सूक्ष्माश्चोच्यन्ते” । तथा च विष्णुपुराणे,—
 “तस्मिंस्तस्मिंस्तु तन्मात्रास्तेन तन्मात्रवा स्मृता ।
 न शान्ता नापि घोरास्ते न मूढाश्चाविशेषिणः” ॥
 इति ।)
 अविश्रान्तः, त्रि, विश्रामरहितः । विश्रान्तिशून्यः ।
 अनवरते, स्त्री । विपूर्वश्चमघातोः क्तप्रत्ययान्तम्
 नञ्समासनिष्पन्नः ॥ (“अविश्रान्तं पशुगुणगण-
 कथाम्बेडनजडा” ॥ इति आनन्दलहृर्याम् ॥)
 अविश्रामं, स्त्री, (नास्ति विश्रामो यस्मिन् इति ।)
 विश्रामराहित्यं । यथा,—
 “अविश्रामं वहेत् भारं शीतोष्णञ्च न विन्दति ।
 ससन्नोषस्तथा निवृत्तं त्रीणि शिञ्चेत गर्हभात्” ॥
 इति चाणक्यं ॥
 अविश्रस्तः, त्रि, (न विश्रस्तः । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 विश्रान्तानर्हः । अज्ञतविश्रान्तः । प्रथयायोग्यः ।
 यथा,—
 “न विश्रसेदविश्रस्ते विश्रस्ते गतिविश्रसेत् ।
 विश्रसात् भयमुत्पन्नं भूषान्यपि निजन्तति” ॥
 इति चाणक्यं ॥
 (“विश्रस्तवदविश्रस्ता वक्ष्यन्तः पुरोचनम्” ॥
 इति भारते ॥)
 अविश्रासा, स्त्री, (नास्ति विश्रासो यस्याम् सा ।)
 चिरप्रसूता गौः । क्लेशेनगाह इति भाषा । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥
 अविषः, पुं, (अव + टिषच् ।) समुद्रः । इति कात-
 न्नीयोगादित्तिः । (राजा । पृथिवी । स्वर्गः ।
 रत्नकामात्रे त्रि ।) विषशून्ये त्रि ॥ (यथा,—
 “इत्येता अविषा आख्याताः” ॥ इति समुद्रे ॥)
 अविषा, स्त्री, (नास्ति विषं यस्याम् ।) निर्विषाहृत्वं ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 अविषी, स्त्री, (अविष + डीप् ।) नदी । इत्युणादि-
 कृतावुञ्जसदसः ॥
 अविषोऽं, स्त्री, (अवेर्दुग्धम् । अवि + सोऽच् ।)
 मेघदुग्धं । इति हेमचन्द्रः ॥
 अविस्पष्टं, स्त्री, (वि + स्पश + क्त । ततो नञ्-
 समासः ।) अस्पष्टवाक्यं । तत्पर्यायः । स्त्रि १ ।
 इत्यमरः ॥
 (“नाविस्पष्टमधियीत न श्रुद्रजनसन्निधौ” ॥
 इति मनुः । अस्फटः । यथा,—
 “विट्किं कल्पस्य प्रथयतितरां साध्वसवशा-
 दविस्पष्टं दृष्टिं तिरयति पुनर्वाप्यसलिलैः” ॥
 इति रत्नावल्याम् ॥)